

דף מז.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ג

השוחט את הקדשים ולא נתפון לשחיטה ע אלא
במתעסק. הרי אלו פסולין עד שיתפון לשחיטה:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"א

אין המחשבה הולכת אלא אחר העובד פ. אבל מחשבת
בעל הקרבן אינה מועלת כלום. אפלו שמענו הבעלים
שפגלו והיתה מחשבת העובד נכונה הרי זה פשר:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' שחיטה פ"ב הכ"ב

ישראל ששחט לעכו"ם ז אף על פי שהעכו"ם מתפון
לכל מה שירצה שחיטתו פשרה. שאין חוששין אלא
למחשבת הזובח לא למחשבת בעל הבהמה. לפיכך

ע. כסף משנה: השוחט את הקדשים ולא נתכוין לשחיטה וכו'. בס"פ ב"ש (זבחים דף מ"ז)
ובפ"ק דחולין (דף י"ג) בעיא דאיפשיטא:

פ. כסף משנה: אין המחשבה הולכת אלא אחר העובד וכו'. בס"פ ב"ש (זבחים מ"ו): א"ר
יוסי שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד ובגמ' (דף מ"ז) מתני' דלא כי האי תנא
דתניא א"ר אליעזר בר' יוסי שמעתי שהבעלים מפגלים. ומשמע לרבינו דהלכה כמתני'
ועוד דאמרינן התם בגמרא אמר אביי ר"א בר' יוסי ור' אלעזר ורשב"א כולהו ס"ל זה
מחשב וזה עובד הויא מחשבה וכל כה"ג ה"ל שיטה ולית הלכתא כחד מינייהו:

צ. כסף משנה: פ משנה ישראל ששחט לעכו"ם וכו'. פ' השוחט (דף ל"ט): משנה השוחט
לעכו"ם שחיטתו כשרה ור' אליעזר פוסל וכו' א"ר יוסי ק"ו הדברים ומה במקום
שהמחשבה פוסלת במוקדשין אין הכל הולך אלא אחר העובד מקום שאין מחשבה פוסלת
בחולין אינו דין שלא יהא הכל הולך אלא אחר השוחט. וידוע דלית הלכתא כר"א דיחידאה
הוא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עֲכוּפֵי־ם שֶׁשָּׁחַט לְיִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הֵיָה קָטָן שְׁחִיטָתוֹ נִבְלָה
כְּמוֹ שִׁית־בְּאֵר:

שו"ע יו"ד סימן ד פ"ה ג

ג. ישראל ששחט בהמתו של העובד כוכבים אפי' שהעובד כוכבים
חשב בשעת השחיטה לע"כ כשירה ^ק, ואם ישראל חשב ע"מ שיזרוק
העובד כוכבים מדמה לע"כ פסולה.

הגה: ואסורה בהנאה ^ר.

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"ב

כיצד. קדשי קדשים אין שוחטין אותן ואין מקבלין את
דמן אלא בצפון המזבח בכל המקום שבארנו ^ש גבולותיו
בתחלת ספר זה. וקדשים קלים שחיטתן וקבול דמן בכל
מקום מן העזרה:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"א

כבר ביארנו ששחיטת הקדשים כשירה בזרים ^ח ומקבלת
הדם ואילף מצות כהנה וכל הזבחים קבול דמן בכלי

ק. ממשנה דף ל"ח, וכו' יוסי בגמ' שם דהכל הולך אחר השוחט, ואפי' שמע השוחט
שהעובד כוכבים חשב לע"כ מותר אפי' באכילה. כ"כ הש"ך והב"ח אוסר בכה"ג באכילה.

ר. והש"ך חולק על הרמ"א וס"ל דמותר בהנאה.

ש. כסף משנה: ומ"ש בכל המקום שביארנו גבולותיו בתחלת ספר זה. בפרק ה' מהלכות
בית הבחירה. ומ"ש וקדשים קלים שחיטתן וקבול דמן בכל מקום מן העזרה. בפ' איזהו
מקומן (דף נ"ה):

ת. כסף משנה: כבר ביארנו ששחיטת הקדשים כשירה בזרים וכו'. בר"פ כל הפסולים (דף
ל"א:). ומה שכתב וכל הזבחים קבול דמן בכלי שרת וכו' כיצד קדשי קדשים וכו'. בריש
פ' איזהו מקומן (דף מ"ז):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שָׂרֵת בְּיַד כֹּהֵן. אֲבָל מְקוֹם שְׁחִיטָתוֹ וּמְקוֹם קְבוּלַת דָּמָיו
אֵינוֹ שָׂרֵת בְּכֹלָן:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה הי"ב

וְהֵיכָן מִזִּין מִדָּמָיו. וְכַמָּה מִזֶּה מֵהֵם * . פֶּר וְשָׁעִיר שֶׁל יוֹם
הַכִּפּוּרִים דָּם כָּל אֶחָד מֵהֶן טָעוֹן שְׂמוֹנֶה הַזֵּיוֹת עַל בֵּין
הַבָּדִים וְשְׂמוֹנֶה עַל הַפְּרֹכֶת. וּמְעַרְבֵי דָם הַפֶּר וְהַשָּׁעִיר
וּמִזֶּה מְשַׁנֵּיהֶם אַרְבַּע הַזָּאוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ
הַזֶּהָב שְׁבֵהֵיכָל. וְשִׁבְעַת הַזֵּיוֹת עַל אֲמָצְעוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ זֶה
כְּמוֹ שִׁתְּבָאָר בְּהִלְכוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְאִם לֹא כִּוֵּן
בְּהַזֵּיוֹת שְׁבֵפָנִים כְּשֵׁרוֹת:

הרמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים פ"ד ה"ב

בְּשַׁעַת הַקְּטֹרֶת הַקְּטֹרֶת בְּקִדְּשׁ הַקְּדָשִׁים * . כָּל הָעַם
פוֹרְשִׁים מִן הַהֵיכָל בְּלֵבד וְאֵינָן פּוֹרְשִׁים מִבֵּין הָאוּלָּם

א. כסף משנה: והיכן מזין מדמן וכמה מזה מהן וכו'. כמו שיתבאר בהל' עבודת יוה"כ
פ"ד: ומ"ש ואם לא כיון בהזיות שבפנים כשרות. פ' הקומץ רבה (דף כ"ז):

ב. כסף משנה: בשעת הקטרת הקטורת וכו' עד ובשעת מתן דמים בהיכל. בפ' טרף בקלפי
(דף מ"ד): ואח"כ נוטל דם הפר מזה שהוא מגדנדרו וכו' עד על יסוד מערבי של מזבח
החיצון. במשנה פ' הוציאו לו (דף נ"ג ע"ב). ומ"ש ועל כולן הוא נותן מלמטה למעלה חוץ
מן האחרונה וכו'. שם (דף נ"ח ע"ב) כר"א דפליג את"ק. ונראה שטעם רבינו משום דבגמרא
פליגי ר"מ ורבי יהודה אליביה: כתוב בתשובות הרשב"א סימן שפ"ח אמרת שהוקשה כמה
ששנינו בפרק הוציאו לו מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית. עכ"פ משנה זו שנויה
לדעת ר' יוסי שסובר שלא היתה שם אלא פרוכת אחת ופרופה לצפון לימין הנכנס וכשחוזר
מן הפתח למזבח הזהב פוגע תחלה בצפונית מערבית ואינו יכול להתחיל שם כדאמרינן
עד דנפיק מכוליה מזבח ומתוך כך הולך מזרחית צפונית הא לרבנן מן הדרום היה יוצא
ועכ"פ צריך להתחיל מדרומית מזרחית. ונפלאתי מדברי הרמב"ם ז"ל אחר שפסק גם הוא
כרבנן היאך פסק בזו דמצפונית מזרחית הוא מתחיל: והשיב נ"ל שהרב ז"ל סבור דההוא

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

תנא דמהיכן הוא מתחיל לאו ר' יוסי היא אלא תנא אחרינא ור' יוסי הוא דפליג את"ק בפרופות הדרום כחיצונה לת"ק מדלא קתני ולא היתה אלא אחת ופרופה מן הצפון והאי תנא דמהיכן הוא מתחיל פליג אפתחא אבל אפרוכות לא דלדידיה נמי אית ליה דשתי פרוכות היו שם וברייתא דאיפליגו בה ר"ע ור' יוסי דקתני מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית דרומית וכו' דברי ר"ע ור' יוסי הגלילי אומר מקרן מזרחית צפונית ואוקימנא פלוגתייהו בפתחא או בצפון או בדרום וכתוב בספרים דר"י הגלילי סבר לה כר' יוסי דאמר פתחא בצפון דר"ע סבר כר"מ דאמר פתחא בדרום. ונראה שרש"י ז"ל גריס כן לדעת הרב ז"ל לא גרסינן בה ר"י הגלילי סבר לה כר' יוסי אלא סבר לה כרבנן דהיינו תנא דמהיכן הוא מתחיל. ובספרים שלנו כן הגיהו בהם סבר לה כרבנן ומחקו גירסת הספרים שכתוב בהם סבר לה כר' יוסי ואפשר דמשום הכי הגיהו כן נמצא דלרבנן דמהיכן הוא מתחיל שתי פרוכות היו שם שלא מצינו שחלק בזה בהדיא אלא שהחיצונה פרופה מן הצפון ופנימית מן הדרום וכי נפיק מן הצפון ובזה יתקיימו דברי הרב ז"ל שהוא פסק בפרוכות כת"ק משום דלא אשכח דפליג עליה בהדיא אלא ר' יוסי ויחידאה הוא ובפסחים פסק כת"ק דמהיכן הוא מתחיל דהוי סתמא בתרא ואע"ג דמחלוקת ר"ע ור"י הגלילי הוא בברייתא ור"ע כת"ק וקי"ל כר"ע מחבירו אפי' הכי סתמא בתרא דמתני' עדיפא דאי רבי לא שנאה ר' חייא מנין לו. עוד כתב אמרת עוד וכן הוספתי תמה במשנה זו ג"כ במה שאמר ר"א במקומו הוא עומד כלומר שאינו צריך הקפת רגל דודאי מאי דקאמר בתר הכי שעל כולם הוא נותן מלמטה למעלה אדר"א קאי דלא מצריך הקפה ברגל אלא ביד ונמצא שבשלוש הזאות שבשלוש קרנות נעשות ברחוק אמה יכול להזות מלמטה למעלה כלומר שמשפיל ידו וזורק כלפי מעלה ואינו חושש שיפול דמו על זרועותיו חוץ מזו שעומד לפני הקרן וקרוב לו ביותר שנותן בה מלמעלה למטה. ואני רואה לר"מ ז"ל שפסק שצריך הקפה ברגל ועם זה פסק שעל כולם הוא נותן וכו' ואחר שהוא מסבב הקרנות ברגל מה הפרש בין זו לזו והם כלן סמוכות לו עכ"ל: באמת פשוטה של משנה משמע דלת"ק כולן מלמעלה למטה, הן וכדקתני התחיל מחטא ויורד משום דלדידיה מקיף ברגל ומתני' דקתני על כלן הוא נותן מלמטה למעלה חוץ מזו בלבד ר' יהודה היא דתניא ר"י אומר ר"א אומר במקומו הוא עומד ומחטא על כולם הוא נותן מלמטה למעלה חוץ מזו שהיתה לפניו ממש שנותן מלמעלה למטה דאלמא ר"א בלחוד הוא דתני לה למתני' אבל לרבנן כולן מלמעלה למטה, אלא אפשר שהרב ז"ל סובר דאף ת"ק הוא ומ"מ לא מפקא מדר"א והא דאמרינן מתני' מני ר' יהודה היא משום דלר"מ ר"א אית ליה ככולן נותן מלמעלה למטה חוץ מזו שהיא לפניו באלכסון אמרינן דמתני' ר' יהודה היא דמתני' ודאי אף לכשתמצא לומר דאף ת"ק היא מ"מ לא מפקא מדר"א. ודקא קשיא לך ואחר שהוא מסבב הקרנות ברגל מה הפרש בין זו לזו והרי כלם סמוכות לו אפשר לומר לדעת הרב שזו בלבד שהיא לפניו ממש לפי שיש לו לצאת מכל המזבח נותן מלמעלה למטה כי היכי דלא ליתווסן מאניה אבל בצפונית מערבית שהוא לו באלכסון נותן מיד ממקומו כדי שלא יעבור על המצות וישהא המתנה ואחר כך מקיף ברגל לצפונית מערבית ומשם נותן מיד לקרן מערבית דרומית ונותן מיד לקרן דרומית מזרחית ונמצא שאין מכולן אחת מהן לפניו ממש אלא זו

וְלַמְזִבָּחַ. שְׂאִין פּוֹרְשִׁים מִבֵּין הָאוֹלָם וְלַמְזִבָּחַ אֶלָּא
 בְּשַׁעַת הַקְטָרָה בְּהִיכָל בְּכָל יוֹם וּבְשַׁעַת מִתֵּן דָּמִים
 בְּהִיכָל כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּהִלְכוֹת תְּמִידִין. וְאַחַר כֵּן נוֹטֵל דָּם
 הַפֶּר מִזֶּה שֶׁהוּא מְנַדְנְדוֹ. וְנֹכַח בּוֹ לְקַדֵּשׁ הַקְּדָשִׁים וּמִזֶּה
 מִמֶּנּוּ שֶׁשְׁמוֹנֶה הַזֵּיוֹת בֵּין בְּיַד הָאָרוֹן. וְיוֹצֵא וּמְנִיחוֹ
 בְּהִיכָל עַל כֵּן הִזְהָב שֶׁהָיָה שָׁם. וְאַחַר כֵּן יוֹצֵא מִן הַהִיכָל

בלבד כנזכר לעיל דרך הרב בזו אע"פ שפשטה של שמועה נראית כמו שאמרת. עוד כתב אמרת עוד אשוב אתפלא במ"ש שבין מזבח למנורה היה עומד והלא המזבח משוך היה כלפי חוץ והוא צריך לצאת מכל המזבח עכ"ל. ובאמת כך נ"ל כמו שאמרת אלא שהיה באפשר לומר שהרב סבור דמזבח לפני ה' ממש מדכתיב ויצא אל המזבח אשר לפני ה' דמשמע דביציאתו פוגע במזבח מיד ועוד מדתניא לפני ה' מה ת"ל דאמר ר' נחמיה לפי שמצינו בפרשת יוה"כ שעומד לפני מן המזבח ומזה על הפרכת יכול אף זה כן ת"ל מזבח קטרת סמים אשר לפני ה' מזבח לפני ה' ואין כהן לפני ה' דאלמא המזבח לפני ה' ממש שאין דבר חוצץ בין הכהן לפרוכת אלא המזבח בלבד ומנורה ושלחן משוכים כלפי חוץ מן המזבח הפנימי ולחוץ ואינו באפשר שהרי היה מקדים כהן דישון מזבח הפנימי לנרות ואמרינן (דף פ') אמר להם הממונה מ"ט אמר אביי גמרא גמירנא סברא לא ידענא רבא אמר כדר"ל דאמר אין מעבירין על המצות ומאי פגע ברישא מזבח הפנימי ואף הרב עצמו כן כתב בפ"ג מהל' בית הבחירה שכך כתב שם מזבח הקטרת היה מרובע והוא נותן בהיכל מכוון בין הצפון לדרום משוך מבין השלחן והמנורה לחוץ עכ"ל. ומ"ש הר"י קורקוס בזה כתבתי בהל' מעשה הקרבנות פ"ה. ומ"ש רבינו ומזה מדם התערובת על טהרו של מזבח שבע פעמים בצד הדרום. שם (דף נ"ח): איפליגו תנאי ופסק כר' יוסי דאמר בצד דרומי היה נותן וטעמא משום דנמוקו עמו ועוד שהוא מאריה דגמרא טפי מאידך תנא דפליג עליה. וטהרו של מזבח פירשו בגמ' דהיינו גילוי כלומר שמגלה הגחלים והאפר ממקום שמזה. וכתב הר"י קורקוס ז"ל דאיכא למידק שבפ"ג כתב על אמצעו של מזבח וכן כתב בפרק חמישי ממעשה הקרבנות והיאך כתב כאן בצד הדרום ותירץ דאמצעו לאו דוקא אלא הכוונה לאפוקי שלא היה בקרנות כשאר ההזאות ולעולם בחלק הדרומי מאמצעו היה נותן כאשר כתב וביאר כאן: ואח"כ בא אצל שעיר המשתלח וכו' עד אחר שהגיע שעיר למדבר. במשנה פ' שני שעירי (דף ס"ח:): ומה שכתב שהקריאה בעזרת הנשים. בגמרא פרק בא לו (דף ס"ט:): ואחר כך מקדש ופושט בגדי לבן וכו' עד ומקריב תמיד של בין הערבים. משנה וברייתא בפרק בא לו (דף ע') ופסק כר"ע: ואח"כ מקדש ידיו ורגליו ופושט בגדי זהב וכו' עד סוף הפרק. במשנה שם פרק בא לו:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וְשׁוֹחֵט אֶת הַשְּׁעִיר וּמִקְבֵּל אֶת דָּמוֹ וְנֹכַחַס בּוֹ לְקַדֵּשׁ
הַקֶּדָּשִׁים. וּמִזֶּה מִמֶּנּוּ שֶׁשְּׁמוֹנֶה הַזֵּיזוֹת בֵּין בְּיַד הָאָרוֹן.
וְיוֹצֵא וּמְנִיחוֹ עַל כֵּן הַזֶּהָב שְׁנֵי שְׁבֵהֵיכָל. וְאַחַר כֶּךָּ נוֹטֵל
דָּם הַפָּר מֵעַל הַכֶּן וּמִזֶּה מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן
שְׁמוֹנֶה הַזֵּיזוֹת וּמְנִיחַ דָּם הַפָּר וְנוֹטֵל דָּם הַשְּׁעִיר וּמִזֶּה
מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרֻכָּת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן שְׁמוֹנֶה הַזֵּיזוֹת. וְאַחַר כֶּךָּ
מְעַרְהָ דָּם הַפָּר לְתוֹךְ דָּם הַשְּׁעִיר וּמְחַזֵּיר הַכֹּל לְמִזְרֵק
שְׁהִיָּה בּוֹ דָּם הַפָּר כְּדֵי שְׂשִׁיתְעָרְבוּ יָפָה יָפָה. וְעוֹמֵד לְפָנַיִם
מִמְזִבַּח הַזֶּהָב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּנוֹרָה. וּמִתְחִיל לְהַזִּזוֹת מִדָּם
הַתְּעַרְבָּת עַל קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. וְהוּא מְסַבֵּב וְהוֹלֵךְ
וּמִזֶּה עַל הַקַּרְנוֹת מִבְּחוּץ. וּמִתְחִיל מִקְרָן מִזְרָחִית
צְפוֹנִית. לְצְפוֹנִית מְעַרְבִית. לְמְעַרְבִית דְּרוֹמִית. לְדְרוֹמִית
מִזְרָחִית. וְעַל כֵּלָּן הוּא נוֹתֵן מְלִמְטָן לְמַעְלָן. חוּץ מִן
הָאֲחֵרוֹנָה שְׁהִיָּתָה לְפָנָיו שֶׁהוּא נוֹתֵן מְלִמְעָלָן לְמַטָּן. כְּדֵי
שְׁלֹא יִתְלַכְּלוּ כָּלָיו. וְחֹתְמָה הַגָּחָלִים וְהָאֶפֶר שְׁבִמְזִבַּח
הַזֶּהָב הֵילֵךְ וְהֵילֵךְ עַד שְׁמִגְלָה זֶהָבוֹ. וּמִזֶּה מִדָּם הַתְּעַרְבָּת
עַל טְהָרוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ שְׁבַע פְּעָמִים בְּצַד הַדְּרוֹם בְּמִקְוֹם
שְׁשָׁלְמוֹ מִתְּנֹת קַרְנוֹתָיו. וְיוֹצֵא וְשׁוֹפֵךְ שְׁיָרֵי הַדָּם עַל
יְסוֹד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. וְאַחַר כֶּךָּ בָּא אֶצֶל שְׁעִיר
הַמִּשְׁתַּלַּח וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֵאשׁוֹ וּמִתְוַדֶּה. וְכֶךָּ הוּא
אוֹמֵר אָנָּה הַשֵּׁם חָטְאוּ עָוֹן וּפָשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. אָנָּה הַשֵּׁם כִּפֹּר נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שָׁחֲטָאוּ וְשָׁעוּ וְשָׁפְשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עֶמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּפָתוּב
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם וְגו' .
 וְאַחֲרַי כֶּךָ מִשְׁלַח אֶת הַשְּׁעִיר לַמִּדְבָּר. וּמוֹצִיא אִימורֵי פֶר
 וְשְׁעִיר שְׁהֲכָנִים דָּמֵן לְפָנִים וְנוֹתֵנָן בְּכָלִי. וּמִשְׁלַח הַשְּׁאֵר
 לְבֵית הַדְּשָׁן לְשֶׁרְפָה. וְיוֹצֵא לְעֹזֶרֶת הַנְּשִׂים וְקוֹרֵא שָׁם
 אַחֲרַי שְׂיִגִיעַ הַשְּׁעִיר לַמִּדְבָּר. וְאַחֲרַי כֶּךָ מְקַדֵּשׁ וּפּוֹשֵׁט
 בְּגָדֵי לֶבֶן וְטוֹבֵל וְלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי זָהָב וּמְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרֹגְלָיו.
 וְעוֹשֶׂה הַשְּׁעִיר הַנֶּעֱשֶׂה בַּחוּץ שֶׁהוּא מְכַלֵּל קָרְבָּנוֹת מוֹסֵף
 הַיּוֹם. וּמְקַרֵּב אֵילֹו וְאֵיל הָעֵם שְׁנֵאָמַר 'וְיֹצֵא וְעָשָׂה אֶת
 עֹלֹתוֹ וְאֶת עֹלֹת הָעֵם'. וּמְקַטֵּר הָאִימורִין שֶׁל פֶּר וְשְׁעִיר
 הַנְּשָׂרְפִין. וּמְקַרֵּב תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. וְאַחֲרַי כֶּךָ
 מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרֹגְלָיו וּפּוֹשֵׁט בְּגָדֵי זָהָב וְטוֹבֵל וְלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי
 לֶבָן וּמְקַדֵּשׁ וְנוֹכְנֵס לְקֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים וּמוֹצִיא אֶת הַכֶּפֶף וְאֶת
 הַמַּחְתָּה. וְאַחֲרַי כֶּךָ מְקַדֵּשׁ וּפּוֹשֵׁט בְּגָדֵי לֶבָן וְטוֹבֵל
 וְלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי זָהָב וּמְקַדֵּשׁ וּמְקַטֵּר קְטֹרֶת שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים
 וּמִיֵּטִיב אֶת הַנְּרוֹת שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים כְּשֶׁאֵר הַיָּמִים. וְאַחֲרַי
 כֶּךָ מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרֹגְלָיו וּפּוֹשֵׁט בְּגָדֵי זָהָב וְלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי
 עֲצָמוֹ וְיוֹצֵא לְבֵיתוֹ וְכֹל הָעֵם מְלוּיָן אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ. וַיּוֹם
 טוֹב הָיָה עוֹשֶׂה עַל שְׂיִצָּא בְּשִׁלּוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ :

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתורים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה הי"ג

פְּרִים הַנִּשְׂרָפִין וְשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִין * זֹרֶק דָּם מִכָּל אֶחָד
מֵהֶם שָׁבַע הַזֵּיזוֹת עַל הַפְּרֻכָּת הַמְּבֻדָּלֶת בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין
קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים. וְאַרְבַּע הַזֵּיזוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת מִזְבַּח
הַזֶּהב:

דף מז:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ב

וְכִיצַד מַעֲשֵׂה חֲטָאוֹת הַנִּשְׂרָפוֹת ד'. שוֹחֵט וְזֹרֶק דָּמָם כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאַחַר כֵּן קוֹרְעֵם וּמוֹצִיא הָאֵימּוּרִים וְנוֹתֵן
בְּכָלִי וּמוֹלֵחַן וְזֹרֶקֶן עַל גְּבֵי הָאֲשִׁים. וּמוֹצִיא שְׂאֵרֵיתָן
חוּץ לָעִיר. וּמְנַתְּחִין אוֹתָן שָׁם כְּנִתְּחֵי הָעוֹלָה בְּעוֹרָן.
וְשׂוֹרְפִין אוֹתָן שָׁם בְּבֵית הַדִּשָּׁן:

הרמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים פ"ד ה"ב

עין לעיל דף מז. עין משפט ו

עין משפט ב.ג.ד. הרמב"ם הל' מחוסרי כפרה פ"ד ה"ב

נִתְאַחַר וְלֹא גִלַּח בְּשַׁבְּעֵי ה' וְגִלַּח בְּשִׁמְיָנִי אוֹ אַחַר כֶּמֶה
יָמִים בַּיּוֹם שֶׁיִּגְלַח יִטְבַּל וַיַּעֲרִיב שְׁמֵשׁוֹ וְלִמְחָר יָבִיא

ג. כסף משנה: פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין וכו'. מפורש בתורה:
ה

ד. כסף משנה: וכיצד מעשה וכו' כמו שבארנו. בפ"ה. ומ"ש ומנתחין אותם שם כנתחי
העולה בעורן. בפ' איזהו מקומן (נ"א.). ובפ' שני שעירי (ס"ח):

ה. כסף משנה: משנה נתאחר ולא גילח בשביעי וכו'. פשוט הוא במשנה פ' ג' מינין (דף
מ"ד): כיצד עושין לו וכו' המצורע עומד חוץ לעזרת ישראל. מפני שהוא מחוסר כפורים

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

ותנן בפירקא קמא דכלים שמחוסר כפורים אסור ליכנס לעזרת ישראל. ומה שכתב כנגד פתח מזרחית באסקופת שער ניקנור ופניו למערב. בתורת כהנים על פסוק והעמיד הכהן המטהר לפני ה' פתח אהל מועד מעמידן בשער ניקנור אחוריהם למזרח ופניהם למערב: ושם עומדים כל מחוסרי כפרה וכו'. בפ"ק דסוטה (דף ח') אהא דתנן שעל פתח שער ניקנור משקיף את הסוטות ומטהרים את היולדות ואת המצורעים בשלמא סוטות וכו' ומצורעים דכתיב לפני ה' אלא יולדות מ"ט [אילימא] משום דאתיין וקיימין אקרבנייהו וכו' א"ה זבין וזבות נמי ומשני אה"נ ותנא חדא מינייהו נקט: והכהן לוקח אשם של מצורע וכו'. מפורש בתורה. ומ"ש ואם הניף זה בפני עצמו וזה בפני עצמו יצא. בת"כ דריש לה מדכתיב אותו לאשם: ומ"ש ואח"כ מביא את האשם של מצורע עד הפתח ומכניס שתי ידיו לעזרה וסומך שתי ידיו עליו ושוחטין אותו מיד ומקבלים שני כהנים את דמו אחד מקבל בכלי וכו'. בסוף נגעים: וכתב הראב"ד ואח"כ מביא א"א אין כאן אח"כ וכו'. וז"ל התוספתא פ"ה דנגעים מביא אשמו ולוגו בידו ומעמידו בשער ניקנור והכהן עומד מבפנים ומצורע מבחוץ ומצורע מניח ידו תחת ידו של כבש והכהן מניח ידו על המצורע ומוליך ומביא מעלה ומוריד וסומך שתי ידיו עליו ונכנס ושוחטו בצפון כל הסמיכות שבמקדש תיכף שחיטה חוץ מזו שהיתה בשער ניקנור עכ"ל התוספתא. והראב"ד דייק מדקתני ומוליך ומביא מעלה ומוריד וסומך והדר קתני ונכנס ושוחטו משמע דבמקום שמניף שם היה סומך ותו מדקתני כל הסמיכות שבמקדש תיכף שחיטה חוץ מזו שהיתה בשער ניקנור משמע שהסמיכה היתה תיכף לתנופה במקום שהיה מניף ואח"כ היה הכהן נוטל האשם ממקום התנופה ונכנס ושוחטו בצפון. ולרבינו י"ל דהא לא מרעא אע"פ שסמכה סמיכה לתנופה לאו למימרא שיהיה במקומה דמסתמא כל שאנו יכולים לסמוך סמיכה לשחיטה יש לנו לעשות ומי הכריחנו להדחיק בזו והא דקתני כל הסמיכות שבמקדש תיכף שחיטה חוץ מזו היינו לומר שבשאר הקרבנות בעל הקרבן נכנס בעזרה ובמקום שרוצים לשחוט הקרבן שם סומך ותיכף שוחט שם וכאן א"א לעשות כן מפני שאין המצורע יכול ליכנס בעזרה אלא מכניס ידיו לעזרה לחלל השער וסומך שם והכהן מוליך האשם משם לצפון העזרה ושוחט שם והיינו דקתני ונכנס ושוחטו בצפון כלומר נכנס מפתח העזרה לצפון הרי שסמיכה זו מרוחקת קצת מהשחיטה ומשמע שהתנופה היתה חוץ לעזרה ודבר תימה הוא. אבל מדקדוק לשון רבינו נראה שבפנים היה מניפו הכהן לבדו ואח"כ מביאו לפתח העזרה כדי שיסמוך עליו המצורע אבל ק"ל דקתני בתוספתא שהמצורע היה מניף עם הכהן וצ"ע. והר"י קורקוס ז"ל כתב שדעת רבינו דכיון שבפרק כל הפסולים (דף ל"ג) הביאו תוספתא זו ופריך מינה למ"ד ביאה במקצת לא שמה ביאה וא"כ ליעייל ידיה ולסמוך וישחטו אותו שם פי' אלא שהיו צריכים להוציא האשם מן העזרה ולחזור ולהכניסו ומשני דקסבר האי תנא שאין אותו מקום כשר לשחיטה והיה צריך להכניסו לפנים ולא הוי תיכף לסמיכה, נראה מכאן דרישא דקתני בתנופת מצורע מניח ידו לאו מתרצתא היא דהא בתנופה לפני ה' בעינן וא"כ הרי כאן ביאה במקצת ע"כ. אלא ודאי נראה מכאן דבתנופה לא חיישינן ואין בה הכנסת יד אלא כהן מניף במקום שמניף השאר ואח"כ מוציאו בפתח לסמוך וגם כיון שהקשו ליעייל ידיה ולסמוך ויהיה תיכף נראה שאין שם הכנסת יד אלא לסמיכה מפני התכיפה

קָרְבָּנוֹתָיו אַחַר שְׂיִטְבַּל פַּעַם שְׁנֵייהָ כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. כִּי־צַד
 עוֹשִׂין לוֹ. הַמְצָרֵעַ עוֹמֵד חוּץ לְעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד פֶּתַח
 מְזֻרְחִית בְּאַסְקַפֶּת שֶׁעַר נִיקְנוֹר וּפְנֵיו לְמַעְרָב וְשָׁם
 עוֹמְדִים כָּל מְחֹסְרֵי כַּפָּרָה בְּעֵת שְׂמִטַּהְרִין אוֹתָן וְשָׁם
 מְשַׁקֵּין אֶת הַסּוֹטוֹת. וְהַכֹּהֵן לוֹקַח אֶשֶׁם שֶׁל מְצָרֵעַ
 כְּשֶׁהוּא חַי וּמְנִיפוֹ עִם לֹג הַשָּׁמֶן בַּמְזֻרַח כְּדָרְךָ כָּל

אבל תנופה כהן לבדו מניף כי אין לחוש בה לתכיפה וגם תנופה יכול הכהן להניף בשביל הבעלים כמו שמצינו בכמה מקומות שהקפידו על הסמיכה ולא הקפידו על התנופה אף אם לא תהיה בבעלים והרי השולח חטאתו כהן מניף על ידו לכך לא הצריכו בה להכניס ידו כמו בסמיכה וקרא דתנופה לא קאמר אלא כהן וגם דכיון דכתיב לפני ה' צריך שיניף במקום שמניף שאר תנופות ואע"פ שבתוספתא אמרו שסמיכה זו לא היה תיכף לה שחיטה כבר אמרו בפרק כל הפסולים דלמ"ד ביאה במקצת לא שמה ביאה מעייל ידיה וסומך להיות תיכף השחיטה ככל הסמיכות שהקפידה תורה על התכיפה בהם אך לא לדעת ר"י בר"י שסובר שאין המקום כשר לשחיטת קדשי קדשים וכבר נתבאר בהל' בית הבחירה לדעת רבינו שעד שער מזרחי שהוא שער ניקנור כשר לשחיטת קדשי קדשים והכל נקרא צפון גם נתבאר בהל' ביאת המקדש דביאה במקצת לא שמה ביאה וכיון שכן ה"ז מכניס ידיו וסומך כמ"ש כאן ושוחטין שם דתיכף לסמיכה שחיטה ככל הסמיכות עכ"ל. ומ"ש הראב"ד כמו שהגהתי למעלה הוא מ"ש אין כאן אח"כ. ומ"ש ואחד בידו הימנית ומערה לידו השמאלית וכו' עד פסל. בתוספתא פ"ק דזבחים והר"י קורקוס ז"ל כתב דאיתא בתוספתא (פרק בתרא) דנגעים זה שקיבל בכלי מקבל בימין וזה שקיבל ביד מקבל בשמאל ואם שינה פסל וזה הפך ממה שכתב רבינו ונדחק בפירושה דמאי דקתני זה שקיבל ביד מקבל בשמאל היינו לומר שמקבל בשמאל מן הימין שקבל בה מהבהמה ואם שינה שקיבל מן הבהמה פסל: הכהן שקיבל מקצת הדם בכלי וכו' עד ואם לא נתן לא כיפר. הכל בסוף נגעים. ומ"ש ואם נתן על השמאל לא יצא. שם דלא כר"ש. ומ"ש ויוצק לתוך כפו של חבירו השמאלית וכן מ"ש וטובל אצבעו הימנית. בסוף נגעים. ומ"ש על כל הזיה טבילת אצבע בשמן. בת"כ. ומ"ש ואם הזה ולא כיון כנגד בית קדשי קדשים כשירות. נראה דהיינו מדתני בתוספתא פ"ק דזבחים הזיות שבמצורע שהזן שלא לשמן שאינם מכוונות הרי אלו כשירות. ומה שכתב ואח"כ יבא אצל מצורע וכו' ואם לא נתן לא כיפר. בפרק בתרא דנגעים אם נתן כיפר ואם לא נתן לא כיפר דברי ר"ע ר"י בן נורי אומר שיירי מצוה הזן בין שנתן בין שלא נתן כיפר ומעלין עליו כאילו לא כיפר ומייתי לה בריש זבחים (דף י'): ומפרש לה. ומה שכתב ושאר הלוג מתחלק לכהנים. משנה בס"פ כל התדיר (דף צ"א):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הַתְּנוּפוֹת. וְאִם הִנִּיף זֶה בְּפָנָי עֲצָמוּ וְזֶה בְּפָנָי עֲצָמוּ יִצָּא.
 וְאַחַר כֶּף מִבֵּיא אֶת הָאֵשׁ שֶׁל מִצְרַע עַד הַפֶּתַח וּמִכְנִיס
 שְׂתֵי יָדָיו לְעִזָּה וְסוּמָךְ עָלָיו וְשׁוֹחֲטִין אוֹתוֹ מִיָּד.
 וּמִקְבְּלִין שְׁנֵי כַּהֲנִים אֶת דָּמוֹ. אֶחָד מִקְבֵּל בְּכָלִי וְזוֹרְקוֹ
 עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְאֶחָד בְּיָדוֹ הַיְמָנִית וּמַעְרָה לְיָדוֹ
 הַשְּׂמָאלִית וּמִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית. וְאִם שָׁנָה וְקִבֵּל
 בְּשִׂמְאֵל תַּחֲלָה פָּסֵל. הַכֹּהֵן שֶׁקִּבֵּל מִקְצַת הַדָּם בְּכָלִי
 מוֹלִיכּוֹ וְזוֹרְקוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ תַּחֲלָה. וְאַחַר כֶּף יָבּוֹא הַכֹּהֵן
 שֶׁקִּבֵּל הַדָּם בְּכַפּוֹ אֶצֶל הַמִּצְרַע. הַכֹּהֵן מִבְּפָנָי וְהַמִּצְרַע
 מִבַּחוּץ. וּמִכְנִיס הַמִּצְרַע רֹאשׁוֹ וְנוֹתֵן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם
 שֶׁבְּכַפּוֹ עַל הַתּוֹךְ אֲזִנּוֹ הַיְמָנִית. וְאַחַר כֶּף יִכְנִיס יָדוֹ
 הַיְמָנִית וַיִּתֵּן עַל בִּהֶן יָדוֹ וְאַחַר כֶּף יִכְנִיס רִגְלוֹ הַיְמָנִית
 וַיִּתֵּן עַל בִּהֶן רִגְלוֹ וְאִם נָתַן עַל הַשְּׂמָאל לֹא יִצָּא. וְאַחַר
 כֶּף יִקְרִיב חֲטָאתוֹ וְעוֹלָתוֹ. וְאַחַר שְׂיִתֵּן הַדָּם עַל הַבְּהוֹנוֹת
 נוֹטֵל הַכֹּהֵן מִלּוֹג הַשֶּׁמֶן וַיּוֹצֵק לְתוֹךְ כֶּפּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ
 הַשְּׂמָאלִית וְאִם יִצֵּק לְתוֹךְ כֶּף עֲצָמוּ יִצָּא. וְטוֹבֵל אֶצְבָּעוֹ
 הַיְמָנִית בַּשֶּׁמֶן שֶׁבְּכַפּוֹ וּמִזָּה שְׁבַע פְּעָמִים כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים עַל כָּל הַזֵּיהַ טְבִילַת אֶצְבַּע בַּשֶּׁמֶן. וְאִם הִזָּה
 וְלֹא כֹּהֵן כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים כְּשֵׁרוֹת. וְאַחַר כֶּף יָבּוֹא
 אֶצֶל הַמִּצְרַע וַיִּתֵּן מִן הַשֶּׁמֶן עַל מְקוֹם דָּם הָאֵשׁ בְּתַנּוּךְ
 אֲזֵן וּבִהֶן יָדוֹ וּבִהֶן רִגְלוֹ. וְהַנּוֹתֵר מִן הַשֶּׁמֶן שֶׁבְּכַפּוֹ יִתְּנוּ

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עַל רֹאשׁ הַמִּתְטֵּהר וְאִם לֹא נָתַן לֹא כִפָּר. וְשָׂאָר הַלֹּג
מִתְחַלֵּק לַכֹּהֲנִים: